

El Vallés Nou

Portaveu del Regionalisme a Granollers i sa Comarca

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESPANYA, trimestre. 1'50 pessetes.
Número corrent, 10 céntims.

Redacció i Administració:

SANTA ELISABET núm. 6.

Anuncis a Preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

Matonisme

El principi del fi.

El volguer imposarse per la forsa bruta, el fer sortir *matons* al carrer, demostra no sols que's va en decens com deiem dies enrera, sino que ja s'ha arribat al *delirium tremens*; demostra que no trobant raons sólides per a defensarse es fia la defensa a la forsa dels punys d'infeliços assalariats.

¡Pobre gent que a tant arriuan! Ens fan llástima, perque aixís es mostran al poble tal com son; no tenint raó, no sapiguent com argumentar, volen imposarse per la forsa bruta.

¡Pobre gent i pobre poble que tals fets contemplat ¿aont anirà a buscar la seva regeneració?

¡Quanta raó teniem al escriurer l'article «Decens den Torras»! Si no haguessim tingut prous raons per a probar la nostra tessi, amb el fet succeit el Diumenge n'hi havia prou i de sobres per a probarlo, per a probar d'una manera clara davant de tot Granollers, que en Torras i'ls de la seva colla, perduda tota serenitat no miran ja lo que fan.

I es que en el fet del Diumenge, ni nosaltres ni el poble de Granollers hi ha vist sols a dos homes que's ballen, hi ha vist dues tendencies oposades una de les quals vol imposarse a bofetades. No ha vist a l'Oña pegant a en Salamero, no, no ha vist aixó, lo que ha vist ha sigut a un partidari a un agent d'en Torras volguent fer valer la seva forsa davant d'un repartidor i director d'un periódic, contrari a n'en Torras, que contesta a les embrancides, del que ell fá o li fan, d'una manera brusca i descarada tal com ells, els d'en Torras, les endressan, es a dir d'un periódic que acut al mateix terreno on ells portan la lluita.

Si el fet del Diumenge hagués sigut motivat per rancunia personal

dels dos subjectes, no hauria l'Oña escullit ni el dia, (Diumenge) ni l'hora (les 10 del matí) ni el lloc (carrer de'n Clavé); tot aixó demostra que el fet era promogut per a donar escandol, per a que tothom s'enterés, perque el tal pogués probar que havia complert potser amb un encarrec.

Ens fa creurer tot aixó el no esser aquest el primer fet per l'istil; en el mes de Juliol del any 15 ja s'iniciá aquest mateix *matonisme*, també s'atropellá al home que repartia el periódic que contesta al del Sr. Torras amb la mateixa forma amb que ell ataca, i llavors també els que insultaren al repartidor eren partidaris i dependents del propi Sr. Torras.

A mes no'ls satisfá prou lo succeit l'ultim Diumenge, sino que's fan balladronadas de que s'ha de pegar a aquest o aquell, i aixó en lloc públic, davant de molta gent, per veurer si espanten a n'ls *sentenciats* a rebre i probar si aixís els fan callar.

¿Es aixó digne d'un país civilitzat? ¿S'ha de fer callar a la gent per medi de la por?

No, de cap manera. Aquestos medis rebaixan a qui'ls emplea i el posen en una molt ridícula situació, perque, si no logra'l fi que amb medis tant extrems se proposa, cau en el ridícul mes gros que pot caurer un home i un partit, en el ridícul de la impotencia.

Pensiu Sr. Torras, príví a n'aquestos a qui vosté mana i que tothom els te per agents de V. de fer el *matón*, no'ns han d'espantar les seves *balladronadas* i si no's espantan ¿que haurá lograt? Res absolutament res profits per a V, el poble s'acabarà de convencer de que V. no té raó i no sap com defensarse.

Es mal camí el *matonisme*, es mal camí el volguer espantar als que volen discutirlo, es mal camí pegar a un pobre home i amenaçar a altres; per aquest camí no logrará res.

Sols logrará que ningú que s'estimi vulgi discutir amb el periódic de V.;

quant surten *matons* per imposar una raó que no es raó, no hi ha necessitat de discutir; el sol fet de la imposició de la forsa bruta, demostra que qui l'emplea no te raó, te culpa i no sap que dir, i 's vol imposar a bofetades, i amb bofetades no s'hi discuteix amb raons, sino tornantshi.

El *matonisme* no es d'aquest temps i'ls anacronismes fan riurer, si senyor Torras, fan riurer quan no fan fastic.

La desorganización del Estat

Segueix de la mateixa manera l'estat de discurió del pressupost extraordinari en el Congrés, mostrant cada dia mes la situació per demés vergonyosa en que estém considerats davant de totes les nacions. S'ha discutit un pressupost del Ministre d'Estat sense orientació política internacional, perque las circumstancies actuals no permeten al Govern fer cap declaració, i motivat amb aquest futil pretext, sense guia i dret de cap classe s'han aprovat inversions que son del genre incongruent, si no per la cantitat per el destí que se li donan.

Recorda tot aquest pensament, no desitg de regeneració nacional, totes aquellas marxés qu'els difuns Cánoves i Sagasta, dedicaven a un esplendorós avenir d'Espanya i que molts temps després de tant atiborrats cants, succehien casos que demostren qu'en la llengua de Cervantes, es diu molt, empró qu'el cervell de les personas qu'aquella parlan es buit, com un canti sense oli.

Anem als fets. Un espanyol, per mes senyes catalá, i bastant conegut d'aquesta comarca, tingué que fer un viatge a Rusia, com pogué i no com volgué, arribá a Moscou, aná en busca del Cónsul espanyol i després de molts treballs arribá a trovarlo, i quant estaban front a front, no s'entengueren per el sencill motiu, que l'un parlaba l'espanyol i l'altre, no sabia res amb espanyol i d'Espanya, sols sabia el rus, i la seva admiració fou molt mes grant al veure'l vestit de persona, quant l'esmentat senyor Cónsul d'Espanya a Moscou es creya que'ls Espanyols vestian de pantalons curts i jaquetilla, cobrin el cap amb una vistosa montera; no cal dir la decepció que sofrí el pobre amic nostre,

i lo molt mes grossa que siguié quant al demanar per algun compatriota inscrit al Consulat, li manifestá que sols, hi havia per repetides vegades la Bella Otero, a la qu'aquest es dirigí per a veurer si amb la seva ajuda podia sortir del compromís en que's trobava, donant lloc a la realització del objecte del viatge.

Per mediació de l'esmentada Bella conegué algun subdit espanyol, el que li va dir, que'l Cònsul es dedicava a cuidar els seus assumptes i no els d'Espanya i qu'era representant d'importantes empreses franceses.

Un altre cas per a mostra. En una quiebra es tingueren qu'enviar exhortos per la via diplomática a alguns comercians alemanys, i resultá que en els llocs ahont tenien qu'enviarse s'ignoraba en el Ministeri d'Estat si hi havia Cònsuls espanyols, i quant l'advocat de l'assumpte es dirigí al Consulat Alemany de Barcelona per a enterarse, allí li feren oferiment d'una bona gratificació si els hi donava una guia veritat dels representants qu'Espanya tenia a l'estranger, doncs es o era tanta la desorganització existent, que ningú sabia res de lo que's preguntaba.

I després dels dos casos esmentats, s'aprova un pressupost extraordinari del Ministeri d'Estat, sense orientació i sense finalitat; tot fatxada i res mes que fatxada, el barnís que domina en la terra ahont tot es fatxada i res real.

La qüestió es viurer, lo demés... lo demés al qui li interressi ja s'apanyará.

¡Oh! que n'es de veritat l'Espanya de pandereta.

Un aplec al Montseny

El cel se presenta el jorn assenyelat pera l'aplec, esclariat de bromas qu'enfosqueixin la blavor serena del firmament. En l'interior de les masies de l'encontrada tots els pagesos frescan fretuosos pera enllestir el fato qu'han d'endursen. Ans de que'l sol escampi sos potents raigs, tots ixen de sa casa, emprenent la ruta per el petit viarany que'ls portará a l'encontre del camí que mena a l'ermita. Un darrera l'altre fan sa ruta cantant la corranda llur i internantse dins l'espessor de les aubagues, quina verdor xemada, emmantella la somorta montanya, fins assolir el cim quin límit se barreixa concirós ab l'oritzó.

L'ermita emplaçada al bell cim d'un encinglerat turó i rodejada de verts i corpulents arbres, quins veïllan la soletat quieta i mística de la recullida capella, apar talment el far de la Fé de tota l'encontrada. Desde lluny s'ovira impetèrrita desafiant les tempestes que volen enderrócar els murs dins quins shi bresola l'anima devota de la gent de l'entorn. Els pelegrins van pujant amunt, amunt de la montanya, formant una inestroncable cadena, ensemps que'l sol esbargeix la potencialitat de sa força arreu de l'encontrada.

Bentost les campanes ja braden llur só airós, cridant a l'ofici qu'en tal assenyelada diada se celebra dins la capella antiga.

¡Ja hi son! Tantost van arribant a la verda planuria, quan tots unguits per un mateix sentiment van entrant, amb posat religiós dintre l'arc que guarda la tradicional imatge del Patró. Les dones s'habillen ab la popular caputxa i els homens al entrar en el sagrat temple, se llevant amatents la

barretina que resguarda son asserenat front. L'interior de l'ermita resplandeix luminosa, amb los ciris i ofrenas de molts qu'han pagat la promesa confreta amb el Sant. I allí dintre, quiscun aixeca llurs precés al Sant, pera que guareixi el bestiar i fassi que en la propera anyada tot vessi a dojo.

Acabada l'esmentada cerimonia van eixint de l'ermita, cantant les somniadores i desafinades posades dels goigs del Patró. Al ésser defora, tots escampantse a redós de la montanya van a buidar llur minestra. ¡Quin aldarull! Tot son bromes de bona mena.

I aixís després de jocs i tabals, quatre homens asseguts dessobre quatre grossos códols, fan gemegar les greujoses notes del floviol i el tamborino. Desseguit, com si fos el cant ensisador de la sireña que'ls cridés a la mar de l'amor, amb dalit, tots forman la rocona de la sardana que's la dansa de nostre poble i ont encare llurs dansaires llueixen dessobre son front la vermellor serena del símbol de la Patria. ¡Oh! Maragall, que be hi sonarien aquí, en el cor de la nostra terra i al compás del puntejar armonios, aquellas bellas posades:

Tota ma Patria cabrá en exa anella,

¡Is pobles dirán:

la sardana es la dansa mes bella

de totes les danses que's fan i's desfan.

¡Com voleyán els esbullats cabells d'aquelles escorrides jovincelas! No'ls afadiga el puntejar tantes hores els compassos armoniosos; jells estrenyen, mutuament en una sola abraçada, la ma dels cors que s'aymen...!

Quan esdevé de nou el silenci mirífic i plahent de la montanya, quan el sol s'ajoca enllá d'enllá de les serres de l'enfront, aquella dansa pura, que's l'orgull dels catalans, s'esmy; i allavores, aquella munió de gent, aplegada en la montanya, aprés d'entonar l'últim goig devant del Sant, emprenen de nou el bell camí que'ls menará a llurs masies.

I el bon ermita esguarda el camí, per quin se confonen les coloraines dels habillaments dels devots, amb la verdor serena dels pins i abets, ensemps qu'escolta unes confuses veus i cants qu'omplenan son cor de goig...

JOSEP SALA.

Ajuntament

Sessió del 16 de Novembre 1916.

Reunits els regidors Srs. Coma, Riera, Pujol, Torras (P.), Estrada, Barbany i Novellas baix la presidència del Alcalde Sr. Torras (F.), i sobre la sessió a les 7 i quart.

S'aproba l'acta anterior.

Després de varies preguntes per part d'en Riera s'aproba el dictamen referent al empréstit de 90.000 ptas.

Es llegeix el dictamen de la Comissió d'Hisenda referent als ingresos del pressupost ordinari de 1917. En Coma formula una modificació en la partida d'ingresos del Matadero i en Riera fa algunes observacions.

Acte seguit es llegeix la partida de gastos de l'esmentat pressupost. En Riera pregunta si la cantitat destinada a estudis superiors s'inverteix en sentit particular dels alumnes interesats, contestant-li la Presidencia en sentit afirmatiu. En Novellas demana sien 100 ptas., les destinades a millores per a el cuarterillo, en lloc de 60, com deya el pressupost. La Presidencia i en Coma

creuen acertada la dita modificació i s'aproba. S'aproba el pressupost total.

S'aprova el dictamen confeccionat per els comissionats especials dels reglaments de la Junta del Partit.

S'aproben varis comptes de la Comissió d'Hisenda i la subvenció de 50 ptas., per a el Centre Excursionista de Catalunya.

Es concedeixen qualques permisos per a obres de varies cases.

En Torras (P.) pregunta si se seguirá com altres anys la gratificació als agutzils per Nadal.

La Presidencia diu que sí.

En Riera es plany de que dues sollicitud que temps enrera varen passar a la Comissió d'Hisenda encara s'han de portar a l'aprobació del Consistori: En Coma, com a membre de l'aludida Comissió, l'hi dont satisfaccions i sens altre assumpte a resoldre a tres quarts de nou s'aixecá la sessió.

ESPURNES

En el nombre prop-passat de el periódic del Batlle i a primera plana, hi ha un article quins titols diuen:—Per a EL VALLÈS NOU—*Obra provechosa*—qu'el firma aixís tal com copiém—Un Granollersense—!

¡I que diu aquest article preguntarán els nostres llegidors? Doncs qu'en Torras ho ha fet tot i que Granollers ho deu tot a n'en Torras.

¡I tot aixó no ho sabíau, llegidors? Doncs are ho sabeu per el clar. Granollers ho deu tot a n'en Torras, tot lo dolent, i lo que n'ho ha deixat fer de bó, perque té la bona sombra de ferho tot malament i de privar de fer tot lo que's bó.

Si no ho voleu creurer llegiu el mentat article i'n quedareu convensuts.

Que debia quedar descansat el tal *Granollersense*.

Es veu que'ls nois del periódic del Batlle tanta bona cara fan amb una mentida com amb una veritat.

Quant no saben que dir negan rotundament amb una frescura espatarrant, i surten del pas amb quatre xistos de *guardarropia*.

Are surten amb que ells no han insultat mai a en Ribas.

¡Ja saben aquestos senyors lo que es insult?

Lo que no han fet mai ha sigut discutir la gestió den Ribas, Aixó no que no ho han fet mai, i'l que deurán trigar a ferho.

**

¡Que voleu contesfar a les afirmacions que fá el Diumenge passat el periódic del Batlle en l'article titulat «Labor provechosa»?

Llegit aquell article, perque'l llegirem creient trobarhi alguna afirmació seria, no resulta res d'aixó, en lo de la administració, sols ha fet lo contrari de lo que diuen, Lo que afirmen del Pont i Nou Hospital es volguerlo adornar amb plomes d'altres.

Lo del Hospital antic, no es veritat; lo que afirma sobre el menjar dels assilats es una solemne calumnia, qu'estem disposats a demostrar.

Respecte a haver buscat ell medis per a mantenir l'Hospital aixó es veritat i altres vegades ho havem reconegut, i..... vituperat que's mantinguessin els malalts amb diners tretts de l'autorització del vici.

A bon segur que'l Granollersense que ha escrit això, no sap com funciona la Junta de que parla, ignora que'l Sr. Torras fa molts anys que hi perteneix, que ha sigut Administrador i Secretari de la mateixa, i també's veu que no ha llegit mai el llibre d'actes.

Vaja'l Sr. Torras, te uns defensors que ni fets d'encarrec, perquè si no fossin d'encarrec, no tocarien certs punts molt discutibles per a son defensat.

I no parlém mes que... potser... potser... rebujam.

* * *

En una taula de café:

—¿Diu que nostre Batlle vol fer un empréstit de 90.000 ptas?

—Aixís veig que ho ha acordat l'Ajuntament.

—Pero no'l cubrirá, ¿qui deixarà un quarto?

—Amb el poc crèdit de l'Ajuntament, ningú.

—Aixó es somiar truites.

—Les truites les somieu vosaltres—esclamá un dels de la taula—En Torras farà l'empréstit i'l cubrirá.

—I ca hã de cubrir, ¿qui serà tan tonto de carregar amb un paper de nostre Ajuntament?

—¿Qui?, els acreedors.

—Que vols dir?—digueren a una els que primer havian parlat.

—Sencillament, que donará les lámines d'aquest empréstit en pago dels crèdits que cada un tinga contra l'Ajuntament.

—¿Vols dir que farà aixó?

—Com si ho veies. No pot ferho d'altre manera, es el seu secret.

—Pero aixó ja va ferho en Tardá i en Torras no va parar fins que ho tirá a terra.

—¿I aixó que? Es mes, jo crec que ja deu tenirho parlat amb els acreedors mes grossos, com els del gas i altres.

—Pero fora ridícul, demostraria que tira a terra les coses dels altres per a tornafias a fer ell.

—¿I que? ¿No ho va fer amb l'arreglo amb la Diputació, qu'are s'ho apunta com a una idea d'ell, i ja ho havia fet en Tardá?

¿Creieu que ha fet suspendre les obres del Jutjat per altre raó sinó la de no haver sigut iniciativa seva?

Jo crec que si trobés medi per a continuarles, constant que es ell qui ho fa, ja estarien altre cop en dança.

—Potser si que tents raó.

—Si senyors: en Torras no vol que's fassi res on no puga figurarhi com a cap. Per aixó sempre fá i desfá, per aixó tira a terra lo que pot dels altres, per a ferho després ell.

—Digas doncs que se li podria aplicar alló de que: en un bateig voldria ser la criatura, en un casament la núvia, i en un enterro'l mort.

—Justos: aquesta es la definició mes aproximada dels desitjos i del obrar den Torras.

—Aixís, potser si que'l cubrirá l'empréstit.

—¿Esclar home, esclar! Aixís ja ho crec.

—I aviat arribará si no a ser la criatura en el bateig, i la núvia en el casament, el mort en el seu enterro polític.

—Conformes, conformes.

Crònica de la Comarca

Mollet

Diumenge va fer un any que varen celebrar-se les últimes eleccions municipals; aquelles desditzades eleccions en les quals, per una badada nos-

tra, amb tot i obtenir major nombre de vots varem perdre les majories de les que guapo-guapo i sense escrúpols se'n aprofiten els que la sort i no la justícia en mal hora va protegir. Deu ens en quart d'un ja está fet perquè els penedits mai poden tornar a Roma

Amb motiu de tant *fausto acontecimiento*, se sussurraba que diumenge hi hauria la mar de barri-la i, varem quedar sorpresos al no sentir tocar a morts ni tampoc veurens obsequiats amb uns miserables esquellots, prelude dels colossals que pensan dedicar-nos el dia de la VICTORIA decisiva, victoria que creu tenir segura el fabricant pela es-queñas per haver inclós a les llistes electorals mes de cent explotats obrers, sens tenir en compte que precisament aquestos han de ser els que demá, al adonar-se de llur situació, han de ser els que aixecarán bandera reevindicadora per a anar en contra dels seus opresors.

Es deia que com a remat de festa, a la nit al teatre de can Castells s'hi representaria la tragedia "Els héroes de la carretera de Gallecs" amb totes les endromines de ganivets, revolvers, gaiatos etc. etc, mes, es veu que varen desistir de representar tal obra de per-riure perquè are que s'ha posat de moda el teatre de la naturalesa, volen representar-la de debó i a *lo vivo* a les properes eleccions que's presentin.

Augurem un éxit i moltes felicitacions al director d'escena.

Nosaltres no ho volem creure que sigui'l Noi Ramón el que no ha vulgut escándols i també sigui aquest Sr. el que vol pendre el morralet al Cavall de Sn. Jordi.

◆◆◆

Amés d'una tirallonga de pelicoles totes de nom i de renomades marques per a ahir dissapte nit i avui a la tarde, també está anunciat per a aquesta nit al Ateneu un gran ball amb orquestra tenin contractada els "Catalans" de Granollers.

Havent-hi no mes un ball ja's pot contar com estarà d'animat.

◆◆◆

Per a ahir nit, la "Secció de Cantaires" tenia anunciada una Vetllada literaria musical al teatre del veí poble de Montmeló.

Molt ens plau qu'aquesta institució sia incansable i arreu mostri llurs habilitats.

Diumenge'n parlarem.

Cardedeu

El dimecres passat dia 8 varen promoure un gran escandol a la plassa de l'Esglesia uns fulanos que fá temps viuen en aquesta vila. L'esvalot no vá passar a majors, degut a la intervenció d'uns veins.

◆◆◆

El dijous dia 9, varen casarse per segona vegada en Pere Juliá i la Martineta. A la nit foren obsequiats amb una tanda d'esquellots. El nuvi obsequiá als esquellotaires amb cinc pessetes que foren gastades convenientment amb panellets i vi bó. Viscan molts anys.

◆◆◆

Degut a la festa major de Sant Celoni, han sigut varis els veins que durant la mateixa s'hi han traslladat.

◆◆◆

El dia 13 del corrent rebé les aigües baptismals una preciosa nena, filla del nostre bon amic i company de causa En Josep Torruella. Foren padrins En Ramon Volart, propietari de Canoves i Na Angeta Torruella de Santa Eularia de Ronsana.

Mil enorabones als pares i padrins.

◆◆◆

Los funcions de cine i atraccions qu' es donaren al Teatre del Café Nou el dissapte i diumenge passat, se vejeren molt concorregudes. Hi prengué part la Gentil Romero i se projectaren les películes «Carmen Merino» i «Mariana». Molt bé.

Granollers

Sr. Alcalde: Fa cinc o sis setmanas que'l regidor En Carles Puigrodon, demaná en pública sessió, que's posesin unes pedres *semi pont* al carrer de Barcelona, cantonada a la del Bisbe Grivé, fundan la petició en l'absoluta impossibilitat en que's troben els veins de poguerhi passar els dias de pluja perquè alló sembla una acabada riera; pasant la dita demanda a la Comissió de Foment

A horas d'are no ha dictaminat la Comissió, no sabem si es perquè la petició fou feta per un regidor de la minoria, o perquè aquells veins no sigan electors favorables al Sr. Torras.

Si es lo primer, li recomanem que ho fassi demanar per un dels seus i, si es lo segon, fora molt greu perquè tots els veins contribuïxen a las cargas municipals, i no hi ha dret a tractarlos diferent dels demás perquè allavors, aquells veins no'l podran considerar com Alcalde seu ni hauran de contribuir a les cargues municipals, i amb raó podran dirho, perquè se'ls tracta diferentment dels restans veins de la població.

Nosaltres feintnos ressó de les queixes d'aquells veins ens dirigim a V. pera que resolgui aquest assumpte com cal, perquè entenem que tenen dret d'esser atesos com a ciutadans i com a personas.

◆◆◆

El Diumenge vinent dia 26 se celebrarà en al local «La Alhambra», una vetllada literaria-musical-dramática a càrrec dels joves de la Joventut Alhambrina.

◆◆◆

El dimecres a les 10 del mati passá per nostra vila el Regiment de Cavalleria «Numancia».

Passá de retorn a Barcelona despres de portar a cap les maniobres en la veina ciutat de Tarrasa.

◆◆◆

Dijous a la tarde tingué la desgracia de volcar prop de la Torreta, el jove Joan Tió, fill de nostre bon amic en Joan Tió i Serra.

Volcá amb tan mala fortuna que quedá sota'l carro, d'on fou tret amb fortes contusions, sobre tot al peu dret, que li queda completament desgraciat.

Per sort, segons el metje que li feu la cura Dr. Canal, no te interessat cap orgue vital, i si no ve cap complicació, com no es d'esperar, per mes que son greus les ferides, amb cuidado i uns quant's dies de llit se guriran.

Molt desitjem que ixís siga.

◆◆◆

El dijous morí després de llarga i crudel malaltia En Antoni Cunill.

Actualment desempenyaba el càrrec de Conserge del cafe de L'Unió Lliberal.

L'acte del enterro fou molt concorregut quin s'efectuá el divendres.

Rebin la familia el nostre mes sentit condol per tal predua A. C. S.

ALCALDÍA

Aprobado en principio por este Ayuntamiento en sesión de ayer el presupuesto ordinario para el año próximo, se hace público que durante 15 dias estará de manifiesto en la Secretaría municipal para las reclamaciones que proceda.

Granollers 17 Noviembre de 1916.

El Alcalde,

F. Torras Viá.

T'p. de J. Joseph.—Granollers.

Destil·leria a vapor de Anissats i Licors

Anís Faust : : :
: : Coñac Parera

PREMIATS:

MADRID 1377.
PARIS 1878-1889.
BARCELONA 1888-1898
CHICAGO 1893.
VALENCIA 1910.

Vins, Vermouts i Champany
del país i estrangers.

Depositari del R. A. C. de Catalunya:
Stock de pessets per a Automòvils en Les Franqueses.

FELIP BLANXART

(SUCESSOR DE FELIP PARERA)

Fàbrica i Despaig en:
Granollers del Vallés

Fàbrica i Magatzems en LES FRANQUESES

Fàbrica d'Alxarops i Horxates
(Tònic refrescants)

CHAMPANILLA

Gran estimulant digestiu

Agustí Fortuny

(Sucessor de F.^{co} Fortuny)

Representant únic amb dipòsit
per a Granollers i sa comarca:

Felip Blanxart

Forn de Sant Vicens

CONFITERIA I PASTISSEIA

— DE —

PERE ROS

Elaboració diària de dolços.
Gran assortit en confits de totes classes
per a casaments i batejos.
: : Galetes de diferents marques : :

Carrer de Barcelona, 12.

MOLLET

SE SERVEIX A DOMICILI

Fàbrica d'Olis i Sabons

FILLS DE E. BARANGÉ

Granollers, Girona, Barcelona-Sans.

Disponibile

Si voleu bon xocolate

compreu la marca

PUCHADES

que no n'hi ha de millor!

Disponibile

Els Adobs Químics.

Primeres materies: Superfosfats minerals i orgànics.
Sulfat d'amoniac, nitrat de sosa, sals potàsiques, etc.

Guano

Vallesá

MARCA DE
FÀBRICA

Lluís Serra i Guardia

Proveïdor de la "Comunitat de Primeres Materies" de la Federació Agrícola C. B.

Carrer Ricoma, n.ºs. 79 i 81. Granollers del Vallés. * REPRESENTANTS
a Catalunya, Balears i Aragó

Disponibile

La Agrícola Espanyola

Direcció General: Rambla Sant Josep, 32, principal

Societat anònima de Segurs reunits, a cotització fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d' Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscrit, 1.000.000 de Ptes.—Capital desemborsat, 325.000 Ptes.

Opera en els rams següents: **SEGUR** de cullites contra la pedregada.—**SEGUR** contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de tocinos i cabres.—Representant a GRANOLLERS **Joaquim Cot**, Plaça Perpinyá, 3, peuqueria—Autoritzat per la Comissaria General de Segurs.

IMPRESA "LA INDUSTRIA" DE **JAUME JOSEPH**

Sta. Elisabet, 3.—GRANOLLERS.

Aquesta impremta, s'encarrega de confeccionar tota classe de treballs tipogràfics.

Treballs comercials a una i variats tintas.